

М О Т И В И

към проекта на Закон за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс

Проектът на Закон за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс предвижда следните основни групи промени:

- Въвеждат се правилата на Директива (ЕС) 2015/2376) на Съвета от 8 декември 2015 г. за изменение на Директива 2011/16/ЕС по отношение на задължителния автоматичен обмен на информация в областта на данъчното облагане, наричана по-нататък „Директива (ЕС) 2015/2376“.

Основна цел на предложението за промяна на ДОПК във връзка с Директива (ЕС) 2015/2376) е засилване на ефективността на административното сътрудничество между данъчните администрации чрез разширяване обхвата на автоматичния обмен на информация, като се създават правила за обмен на информация относно предварителните трансгранични данъчни становища и предварителните споразумения за ценообразуване, издавани в държавите членки.

Правилата, въведени с Директива (ЕС) 2015/2376), имат съществено значение за засилване на борбата с укриването на данъци и агресивното данъчно планиране и са в синхрон с няколко взаимнодопълващи се инициативи на Европейския съюз, свързани с мерките за данъчна прозрачност. Свиването на данъчната основа намалява значително националните данъчни приходи, което възпрепятства прилагането на благоприятстващи растежа данъчни политики в държавите членки. Въвеждането на правилата на Директива (ЕС) 2015/2376 е от съществено значение и поради това, че по-голямата прозрачност относно издаваните от държавите членки данъчни становища ще стимулира справедливата конкуренция в областта на данъчното облагане. От своя страна, предварителните споразумения за ценообразуване са ефективна мярка за намаляване на рисковете, свързани с трансферното ценообразуване, и предотвратяване укриването на данъци.

Въпреки че българското законодателство не предвижда издаване на предварителни споразумения за ценообразуване, България ще получава информация за издадените от други държави членки предварителни споразумения за ценообразуване, което е предпоставка за идентифицирането на проблеми в областта на трансферното ценообразуване.

В съответствие с изискванията на директивата в ДОПК се създават правила, съгласно които по реда на автоматичния обмен изпълнителният директор на Националната агенция за приходите следва да обменя с компетентните органи на държавите - членки на Европейския съюз, и с Европейската комисия информация за предварителни трансгранични данъчни становища и предварителни споразумения за ценообразуване. Информацията се обменя в срок до три месеца след изтичането на шестмесечieto, през което становищата или споразуменията са издадени, изменени или подновени, като се използва стандартен формуляр. Предварително трансгранично данъчно становище е становище, споразумение или акт с подобен ефект, издадено от приходната администрация или друг държавен или общински орган, което се отнася до тълкуването или прилагането на данъчни разпоредби във връзка с трансгранични сделки или дейност, извършвана от дадено лице в друга юрисдикция, включително когато в резултат на нея възниква място на стопанска дейност. От обхвата на обмена са изключени становищата, издадени по отношение на физически лица.

Предварително споразумение за ценообразуване е споразумение, уведомление или друг акт с подобен ефект, издадено, изменено или подновено за конкретно лице или група лица от приходната администрация или друг държавен или общински орган едностранно или съвместно със съответните органи на други държави членки, и установява подходящ набор от критерии за определяне на трансферните цени по трансгранична сделка между свързани предприятия преди изпълнението ѝ или определя причисляването на печалби към място на стопанска дейност.

Пълният текст на предварителните трансгранични данъчни становища и предварителни споразумения за ценообразуване, както и допълнителна информация, свързана с тях, може да бъде обменяна по реда на спонтанния обмен.

- Въвеждат се правилата на Директива (ЕС) 2016/881 на Съвета от 25 май 2016 г. за изменение на Директива 2011/16/ЕС по отношение на задължителния автоматичен обмен на информация в областта на данъчното облагане.

Проектът на Закон за изменение и допълнение на ДОПК, с който се въвеждат разпоредбите на Директива (ЕС) 2016/881, е свързан с необходимостта от засилване на прозрачността по отношение на многонационалните групи предприятия. Липсата на прозрачност и нелоялната

данъчна конкуренция насърчават големите многонационални групи предприятия да създават такива структури, които позволяват насочването на облагаемите печалби от държавите с високи данъчни ставки, където е реализиран доходът, към такива с ниски данъци. Тези рискове са идентифицирани и от Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР), в резултат на което е разработена Мярка 13 от проекта BEPS (Base Erosion and Profit Shifting) относно прилагане на мерки срещу свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби.

Обменът на информацията, включена в отчета по държави, ще позволи на данъчните администрации в различните държави да предприемат мерки срещу вредните данъчни практики и да идентифицират лицата (предприятията), които изкуствено прехвърлят значителна част от печалбите си към юрисдикции с по-благоприятни данъчни режими.

Правилата, въведени с Директива (ЕС) 2016/881, са от съществено значение за България с оглед на по-ефективната борба с укриването на данъци и агресивното данъчно планиране. От друга страна, задължителният автоматичен обмен на информация между държавите, в които многонационалните групи предприятия извършват дейност чрез свои съставни предприятия, ще стимулира тези предприятия да се откажат от определени практики за агресивно данъчно планиране, като внасят справедлив дял данъци в държавата, където е реализирана печалбата. Засилената данъчна прозрачност по отношение на многонационалните групи предприятия е съществена част от усилията в световен мащаб за предотвратяване на свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби.

В съответствие с изискванията на Директива (ЕС) 2016/881 с проекта се създават правила в ДОПК за осъществяването на автоматичен обмен на отчети по държави, съдържащи информация за разпределението на приходите, печалбите, активите и данъците на предприятия, които са част от многонационална група предприятия. Компетентен орган за осъществяване на обмена на отчети по държави с други държави е изпълнителният директор на Националната агенция за приходите. Отчетите по държави се предоставят на държава членка или на друга юрисдикция, на която съставно предприятие на многонационална група предприятия е местно лице за данъчни цели или има място на стопанска дейност. В обхвата на обмена попадат само групи, които имат общи консолидирани приходи в размер над 1 466 872 500 лв. за данъчната година, предхождаща отчетната данъчна година, както е отразено в нейните консолидирани финансови отчети. Предоставянето на информацията

се извършва в 15-месечен срок считано от края на данъчната година на групата, за която се отнася отчетът по държави.

С проекта се предлагат детайлни правила по отношение на случаите, когато многонационална група от предприятия подава отчет по държави в България. Предоставящо информация предприятие за многонационална група предприятия в общата хипотеза е крайното предприятие майка на групата, когато то е местно лице за данъчни цели на Република България. В този случай отчет по държави се подава, когато общите приходи на групата съгласно консолидирания финансов отчет са в размер над 100 000 000 лв. за данъчната година, предхождаща отчетната данъчна година.

Когато крайното предприятие майка не е местно лице за данъчни цели на Република България, отчет по държави се подава от заместващо предприятие майка или от съставно предприятие на групата, което отговаря на определени условия, за което проектът съдържа детайлни правила. В този случай отчет по държави се подава, когато общите приходи на групата съгласно консолидирания финансов отчет са в размер над 1 466 872 500 лв. за данъчната година, предхождаща отчетната данъчна година.

Предоставящото информация предприятие подава отчет по държави пред изпълнителния директор на Националната агенция за приходите по електронен път в предварително утвърдена форма, в 12-месечен срок считано от края на отчетната данъчна година за групата.

Предоставящото информация предприятие, което е местно лице за данъчни цели на Република България, уведомява изпълнителния директор на Националната агенция за приходите дали е крайно предприятие майка, заместващо предприятие майка или друго съставно предприятие, не по-късно от последния ден на отчетната данъчна година на групата. Когато съставно предприятие на многонационална група предприятия не представлява предприятие от изброените, то уведомява изпълнителния директор на Националната агенция за приходите относно предоставящото информация предприятие и държавата, на която то е местно лице за данъчни цели, не по-късно от последния ден на отчетната данъчна година на групата. За първия отчетен период се предвижда уведомлението да се подава до 31 декември 2017 г.

С проекта се предвиждат значителни по размер имуществени санкции при неизпълнение на задълженията за подаване на отчети по държави и уведомяване, предвидени в закона. Това е обусловено, от една страна, от необходимостта от стриктно спазване на задълженията предвид усилията в световен мащаб за постигане на по-голяма прозрачност по отношение на многонационалните групи предприятия и за предотвратяване увреждането на данъчната основа и прехвърлянето на печалби. От друга страна, за да бъде насърчено изпълнението на закона и да бъдат постигнати целите на административнонаказателната отговорност, размерът на санкциите е съобразен и с факта, че задължените лица са многонационални групи предприятия със значителни по размер приходи на консолидирана основа.

- Разпоредбите, с които се въвеждат горепосочените директиви, са съобразени също с разработените от ОИСР правила за обмен на информация относно предварителни трансгранични данъчни становища, предварителни споразумения за ценообразуване и отчети по държави, които България следва да въведе в законодателството си като част от пакета от мерки на Приобщаващата рамка на ОИСР. През 2016 г. България се присъедини към Приобщаващата рамка за въвеждане на данъчните мерки против свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби (BEPS), с което се предостави възможност на страната да участва в дейностите, свързани с налагането на стандарти в областта на данъчните спогодби и трансферното ценообразуване. С предвидените в законопроекта правила ще бъде изпълнен ангажиментът на Република България да въведе в законодателството си определени минимални стандарти по Проекта BEPS.

- Предлагат се изменения в глава шестнадесета, раздел V от ДОПК във връзка със запитване EU pilot № 8223/16/TAXU на службите на Европейската комисия относно въвеждането в българското законодателство на Директива 2011/16/ЕС на Съвета от 15 февруари 2011 година относно административното сътрудничество в областта на данъчното облагане и за отмяна на Директива 77/799/ЕИО и започнала процедура за несъответствие на българското законодателство с европейското право. Службите на Европейската комисия считат, че с настоящата редакция на чл. 143а и свързаните с него разпоредби от ДОПК потенциално е възможно да бъде ограничен обхватът на прилагане на директивата и препоръчват предметът на обмена, дефиниран в чл. 143а от ДОПК, да бъде пояснен съобразно текста на директивата. С оглед на това се предвижда предмет на обмена да бъде всяка информация, за която може да се предвиди, че е от значение за установяване

на задължения за данъци, посочени в чл. 143б, както и за прилагането на законодателството в областта на тези данъци, с което се заменя досегашната редакция - „информация, необходима за установяване на задължения за данъци, посочени в чл. 143б“. По този начин се елиминират евентуалните пречки пред обмена на информация с държавите членки по отношение на данъците, посочени в чл. 143б, които биха възникнали при тълкуване на разпоредбите.

- Отменят се разпоредбите, с които в българското законодателство е въведена Директива 2003/48/ЕО относно данъчното облагане на доходи от спестявания под формата на лихвени плащания. С Директива (ЕС) 2015/2060 на Съвета от 10 ноември 2015 година е отменена Директива 2003/48/ЕО относно данъчното облагане на доходи от спестявания под формата на лихвени плащания. Обмен на информация за доходите от спестяванията се осъществява по реда на глава шестнадесета, раздел III „а“ „Автоматичен обмен на финансова информация в областта на данъчното облагане“ (Директива 2014/107/ЕС на Съвета от 9 декември 2014 г. за изменение на Директива 2011/16/ЕС по отношение на задължителния автоматичен обмен на информация в областта на данъчното облагане) считано от 1 януари 2016 г. Паралелното съществуване на двата раздела в ДОПК през 2016 г. беше необходимо заради преходните правила, предвидени в Директива (ЕС) 2015/2060, които се прилагат по отношение на Австрия. С изтичането на преходните периоди отпада необходимостта от правилата, регламентирани в глава шестнадесета, раздел VI „Процедура за обмен на информация с държавите - членки на Европейския съюз, относно доходи от спестявания“, параграф 19 и в приложението към § 19, ал. 1, т. 2 от Преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (обн., ДВ, бр. 105 от 2006 г.; доп., бр. 108 от 2007 г.). Във връзка с отмяната на раздел VI „Процедура за обмен на информация с държавите - членки на Европейския съюз, относно доходи от спестявания“ от ДОПК е предвидено съответните правила в Закона за данъците върху доходите на физическите лица за приспадане и възстановяване на данък, платен в друга държава членка, да бъдат отменени от 1 януари 2022 г., като се отчита давностният срок, в рамките на който би могло да бъде подадено искане за приспадане или възстановяване на платен данък в друга държава членка.

- С оглед на ефективното прилагане на поети задължения от страна на Република България в областта на данъците съгласно влезли в сила международни договори с проекта се създават разпоредби в глава двадесет и

седма "б" (чл. 269щ). С предложените разпоредби се обвързват правилата за осъществяване на взаимна помощ при събиране на публични вземания съгласно сключени международни договори, по които Република България е страна, с производствата по ДОПК. Към настоящия момент такива разпоредби в ДОПК съществуват по отношение на обмена на информация, осъществяван по силата на международни договори (чл. 143 от ДОПК). Създаването на нови правила е свързано с все по-широкото международно сътрудничество в областта на данъците през последните години, чиято цел е по-доброто действие на националните данъчни закони и същевременно спазване на основните права на задължените лица. Такъв значим международен договор, по който Република България е страна, е Конвенцията за взаимно административно сътрудничество по данъчни въпроси, ратифицирана със закон (ДВ, бр. 14 от 2016 г.). Конвенцията създава единен правен инструмент в областта на административното сътрудничество и обмена на информация, който се прилага от по-голямата част от членовете на Глобалния форум за прозрачност и обмен на информация за данъчни цели към ОИСР, към който Република България се присъедини през 2015 г. Конвенцията регулира различните видове обмен на информация (при поискване, автоматичен и спонтанен обмен), извършването на едновременни данъчни проверки, сътрудничество при събирането на вземания за данъци, възникнали в друга държава, обезпечаване на данъчни вземания, връчване на документи и др. В бъдеще се очаква Република България да се присъедини и към други международни актове в областта на административното сътрудничество и взаимната помощ, свързани с данъците.

- Други промени:

Във връзка с обмена на информация с други държави се предлага прецизиране на разпоредби относно обхвата на данъчно-осигурителната информация и основанията за разкриването ѝ. Изрично се регламентира, че данните, получени по реда на взаимната помощ и административното сътрудничество, включително обменът на информация с други държави при условията на глава шестнадесета, раздели IIIa, IV, V, VI, глава двадесет и седма „а“ и глава двадесет и седма „б“ от ДОПК, представляват данъчна и осигурителна информация и може да бъде разкривана само при условията и по реда, предвидени в международен договор или в съответните глави от ДОПК. Промяната е предложена в резултат на препоръки, направени в рамките на процедурата за преглед и оценка на българското законодателство от страна на Глобалния форум за прозрачност и обмен на информация за данъчни цели към ОИСР.

Във връзка с чл. 269щ се предлага в чл. 114 от ДОПК да се предвиди срокът за извършване на ревизия да тече от датата на получаване на уведомлението за извършено връчване в друга държава, когато връчването се извършва на основание на международен договор. Към настоящия момент това правило е предвидено в хипотезата на връчване в друга държава членка по реда на административното сътрудничество с държавите - членки на Европейския съюз, в областта на данъците (глава шестнадесета, раздел V от Кодекса).

Със законопроекта се предлага прецизиране на разпоредби, включително правно-технически корекции, в глава шестнадесета, раздел IIIa от ДОПК във връзка с бележки и препоръки, получени в рамките на предварителния преглед на българското законодателство по прилагане на Общия стандарт за предоставяне на информация (Common Reporting Standard), извършен от Глобалния форум за прозрачност и обмен на информация за данъчни цели към ОИСР. Предложените изменения гарантират правилното функциониране на автоматичния обмен на информация на финансови сметки и са в помощ на българските финансови институции. Приемането на предложенията ще е основание и за отпадане на препоръките от страна на Глобалния форум.

Във връзка с препоръки, направени в рамките на процедурата за преглед и оценка на българското законодателство от страна на Глобалния форум за прозрачност и обмен на информация за данъчни цели към ОИСР, с проекта се предлага допълване и прецизиране на разпоредбата на чл. 150 от Кодекса за застраховане по отношение на компетентните органи, които могат да искат разкриване на застрахователна тайна, когато при осъществяван обмен на информация с други държави се налага получаването на такава информация. С проекта се предвижда застрахователна тайна да може да бъде разкривана на министъра на финансите или на упълномощено от него лице при постъпило искане за обмен на информация на основание на международен договор, по който Република България е страна.

С проекта се предлагат и други изменения и допълнения, с които се въвеждат или прецизират въведени в ДОПК разпоредби на Директива 2010/24/ЕС на Съвета от 16 март 2010 г. относно взаимната помощ при събиране на вземания, свързани с данъци, такси и други мерки.

Във връзка с необходимостта от усъвършенстване и допълване на съществуващата уредба в ДОПК с проекта се предлагат изменения в чл. 19 относно отговорността на трети лица. Основната цел на предложението за

промяна на разпоредбата на чл. 19 от ДОПК е насочена към подобряване на ефективността на прилагането на института на чл. 19 от ДОПК, отнасящ се до ангажиране на отговорност на трети лица за непогасени задължения за данъци и осигурителни вноски на задължени юридически лица по чл. 14, т. 1 и 2 от ДОПК. Предложението за изменение на разпоредбата е от съществено значение за оптимизиране на производството и ясно дефиниране на обективните и субективните предпоставки, които следва да бъдат доказани, за да се ангажира субсидиарна отговорност по реда на чл. 19 от ДОПК.

Разширява се кръгът на лицата, по отношение на които може да се ангажира отговорност по чл. 19 от ДОПК, като в този кръг се включват и лица, които по силата на нотариално заверено пълномощно от управителя на юридическото лице управляват цялостната му дейност, както и собствениците на капитала. Въвежда се изрично уточнението горепосочените лица да имат това качество към момента на възникване на задълженията на юридически лица по чл. 14, т. 1 и 2 от ДОПК, поради факта че при ревизионните производства са налице значителен брой случаи на ангажиране на отговорност на лица, които не са притежавали съответното качество на член на орган на управление, управител, прокурист, търговски представител или търговски пълномощник към момента на възникване на задълженията на дружеството.

С цел избягване на често срещани случаи в практиката, в които миноритарните собственици на капитала извършват поредица от сделки, с които променят собствеността на дружествата и в резултат на това избягват процедурата по обявяване в несъстоятелност, е предвидена отговорност за същите в случаите, в които едновременно или последователно, в период, не по-дълъг от три месеца, прехвърлят дружествени дялове или акции, чиято сума представлява мажоритарен дял от капитала. Предложеният срок от 3 месеца, в рамките на които могат да бъдат извършени горепосочените действия, е обвързан с предвидения в чл. 114, ал. 1 от ДОПК срок за извършване на ревизията и е с оглед на гарантиране на бързина и ефективност на производствата за ангажиране на отговорност по чл. 19 от ДОПК.

Разширява се обхватът на действията, които следва да бъдат извършени от третите лица, за да се счита, че са изпълнени предпоставките на ангажиране на субсидиарна отговорност по чл. 19 от ДОПК. С оглед на разширяване на обхвата на действията се създават и ал. 4 и 5 в чл. 19 от ДОПК, в които са посочени недобросъвестното прехвърляне на притежавани дялове и акции от капитала на задълженото лице по чл. 14, т. 1 и 2 от ДОПК. Предвид факта, че цитираната разпоредба цели да обхване в тази

регламентация действия, които водят до промяна в собствеността на дружеството, и с оглед на защита на интереса на съдружниците и акционерите с дялове и акции в по-малък размер, се предвижда изискване същите да притежават мажоритарен дял от капитала на дружеството.

В контекста на гореизложеното се въвежда и изискване за пропорционалност на отговорността в зависимост от участието на лицата в отчуждения капитал. От отговорност се освобождават миноритарните акционери на публичните дружества.

Предлага се въвеждане на отговорност и на всяко лице, което в хипотеза на скрито съучастие прикрива търговска дейност чрез неплатежоспособно юридическо лице (чл. 609 от Търговския закон). Скритото съучастие е правна фигура от облигационното и търговското право, при наличието на което правните действия, извършени от привиден участник в правоотношението, имат правни ефекти по отношение на скрития такъв. Аналогичен нормативен подход е възприет в разпоредбата на чл. 609 от Търговския закон. Приложима е в случаите, когато физическо или юридическо лице, независимо дали притежава търговско качество, извършва търговска дейност чрез неплатежоспособен длъжник-търговец, който действа като негово подставено лице или скрит пълномощник.

Другата нова хипотеза е свързана с мажоритарни съдружници и акционери, които са разпоредили действията по намаляване на имуществото, като отговорността не се отнася за тези от тях, които са гласували против увреждащите предприятието сделки, както и ако са получили скрито разпределение на печалбата (дивидент) и това обстоятелство не е декларирано в данъчните декларации.

Анализът на съдебните решения, постановени по жалби срещу ревизионни актове по чл. 19 от ДОПК, показва, че един от най-съществените пропуски и съответно основание за отмяна на ревизионни актове е свързан с обосноваването на субективната страна на извършваните действия на третите лица и на причинно-следствената връзка между тяхното поведение и непогасените задължения. В тази връзка във всички алинеи е въведено изискване за наличие на недобросъвестно поведение от страна на отговорните лица. Това изискване защитава интереса на добросъвестните данъкоплатци, които извършват действия в изпълнение на обичайната си търговска дейност.

С оглед на масовите случаи в практиката на прехвърляне на предприятия, дружествени дялове или акции след започнало ревизионно производство за установяване на задълженията на юридически лица по чл. 14, т. 1 и 2 от ДОПК, с измененията се предлага създаване на нова ал. 5 в чл. 19 от ДОПК, в която понятието „недобросъвестност“ се дефинира чрез необорима презумпция. Приема се, че недобросъвестно поведение е налице винаги, когато действието е извършено след деклариране и/или установяване на задълженията или след започнал контрол по спазване на данъчното и/или осигурителното законодателство. Включването на декларираните от лицата задължения в разпоредбата на чл. 19 дава възможност на органите по приходите да образуват производство за ангажиране на отговорност по чл. 19 от ДОПК не само в случаите, в които задълженията на юридическите лица по чл. 14, т. 1 и 2 от ДОПК са установени с ревизионен акт, но и в случаите, в които лицето само е посочило дължимите от него задължения.

В разпоредбата на чл. 217, ал. 2 се предлага да се заличи изречение второ, тъй като след промяната на чл. 211, ал. 1 от ДОПК изпълнително производство се образува въз основа на заявление по електронен път до публичния изпълнител от публичния взискател.

Проектът предвижда още фискален контрол върху движението на стоки с висок фискален риск да се осъществява и по отношение на акцизни стоки. Засиленият контрол върху акцизните стоки се въвежда като мярка за ограничаване на сивата икономика.

Предвиждат се изменения и допълнения в Закона за ограничаване на плащанията в брой. Въвежда се възможност за плащане чрез виртуално терминално устройство ПОС на администрирани от Националната агенция за приходите данъци и осигурителни вноски, като средствата постъпват директно по сметка на НАП в Българската народна банка. В съответствие с досега заложения принцип в чл. 4 от закона за тези картови плащания, както и за останалите такива лица няма да заплащат банкови комисиони и такси. С предложените промени значително ще се намали административната тежест и разходите за бизнеса, тъй като ще се осигури удобна и безплатна за лицата алтернативна възможност за заплащане на данъци и осигурителни вноски чрез интернет, без да е необходимо да бъдат посещавани офиси на НАП или на обслужващата банка. Също така се предлага нормативно регламентираният праг за ограничаване на плащания в брой в страната да бъде поетапно намален от 10 000 лв. до 1000 лв. за срок от две години, като мярка за ограничаване на сивата икономика. Предлаганото ограничаване на плащанията в брой е в съответствие и с наложилата се практика в другите

държави – членки на ЕС. Мярката ще доведе до ограничаване на възможността да не се отразяват в счетоводството на предприятията парични потоци, свързани, от една страна, с реализирани приходи от продажби на продукцията, стоки и услуги, а от друга страна - с изплащане на заплати и възнаграждения, за които не са начислени, удържани и внесени данъци и задължителни осигурителни вноски.

По отношение на практическото прилагане на административното сътрудничество от компетентните органи следва да се отбележи, че към настоящия момент в Националната агенция за приходите е изградено и действа звено, което по силата на предложените промени в ДОПК ще осъществява обмена на информация съгласно разпоредбите на директивите и международни договори. По отношение на взаимната помощ с други държави, осъществявана по силата на международни договори съгласно чл. 269щ, в Националната агенция за приходите понастоящем функционира звено, което ще поеме новата функция. В тази връзка разходите за реализиране на предложените промени с проекта на Закон за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс ще бъдат в рамките на утвърдения бюджет на Националната агенция за приходите.

Промените, които се предвиждат в законопроекта, няма да бъдат свързани със съществени разходи за бизнеса, доколкото кръгът от лицата, за които по силата на нормативния акт ще възникне задължение за подаване на отчети по държави пред изпълнителния директор на Националната агенция за приходите, е изключително ограничен, а от друга страна, характерът на подаваната информация предполага, че същата е вече налична.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Бойко Борисов)